

NEPRELOŽITELNÉ

Z môjho denníka 2024 /2026

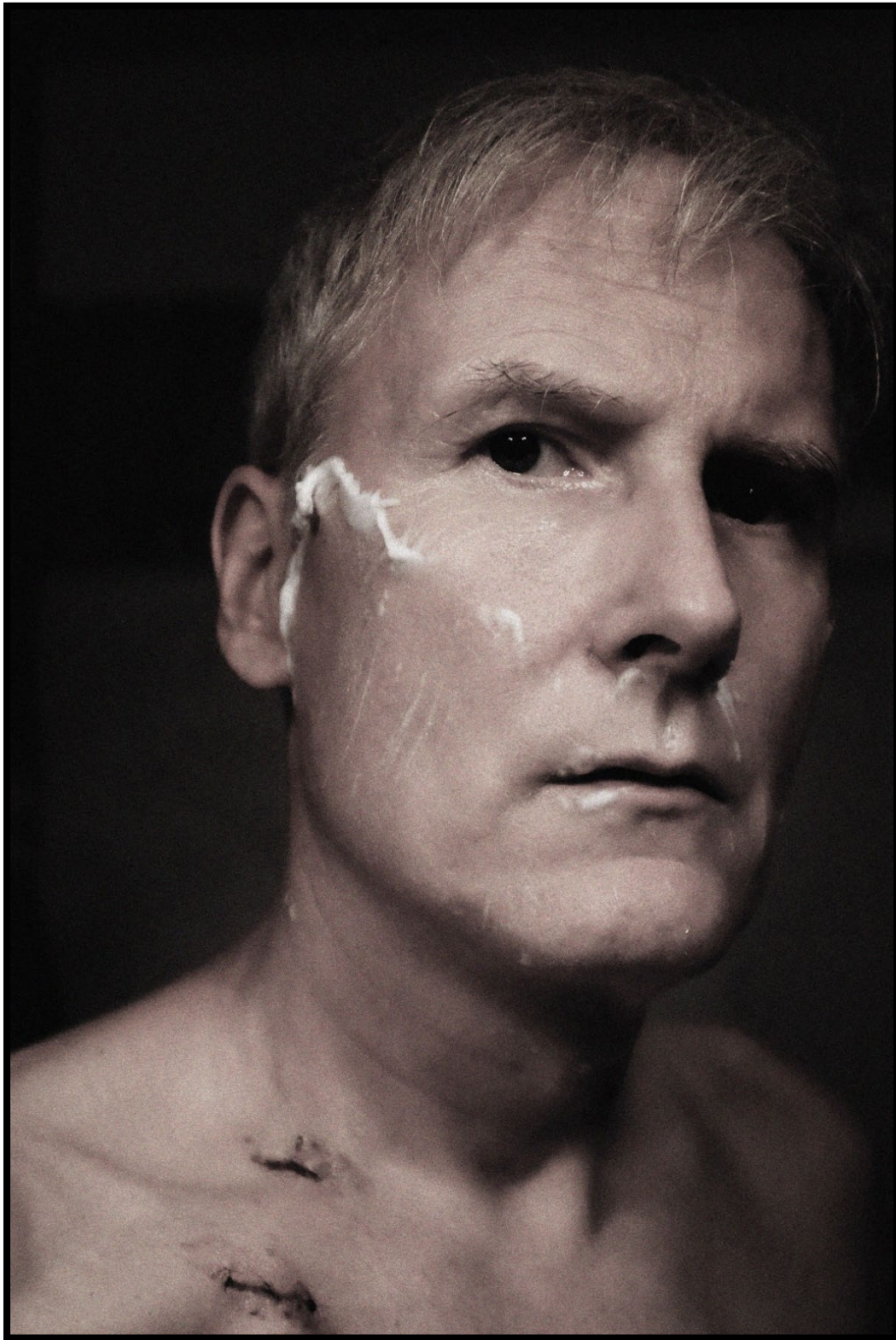
www.zajacphoto.com // kniha ZloM 2025

„Sedím pred ním má biely plášť, vypočujem si to slovo pred ktorým ma každý strach „ rakovina „!“ ...

„Som tam kde som nechcel byť v mojom veku na internom, je 2:15 a chaos „ odvážajú mŕtveho „!“ ...

„Rozhodol som sa že budem fotografovať svoj autoportrét vo farbe bez farieb“...

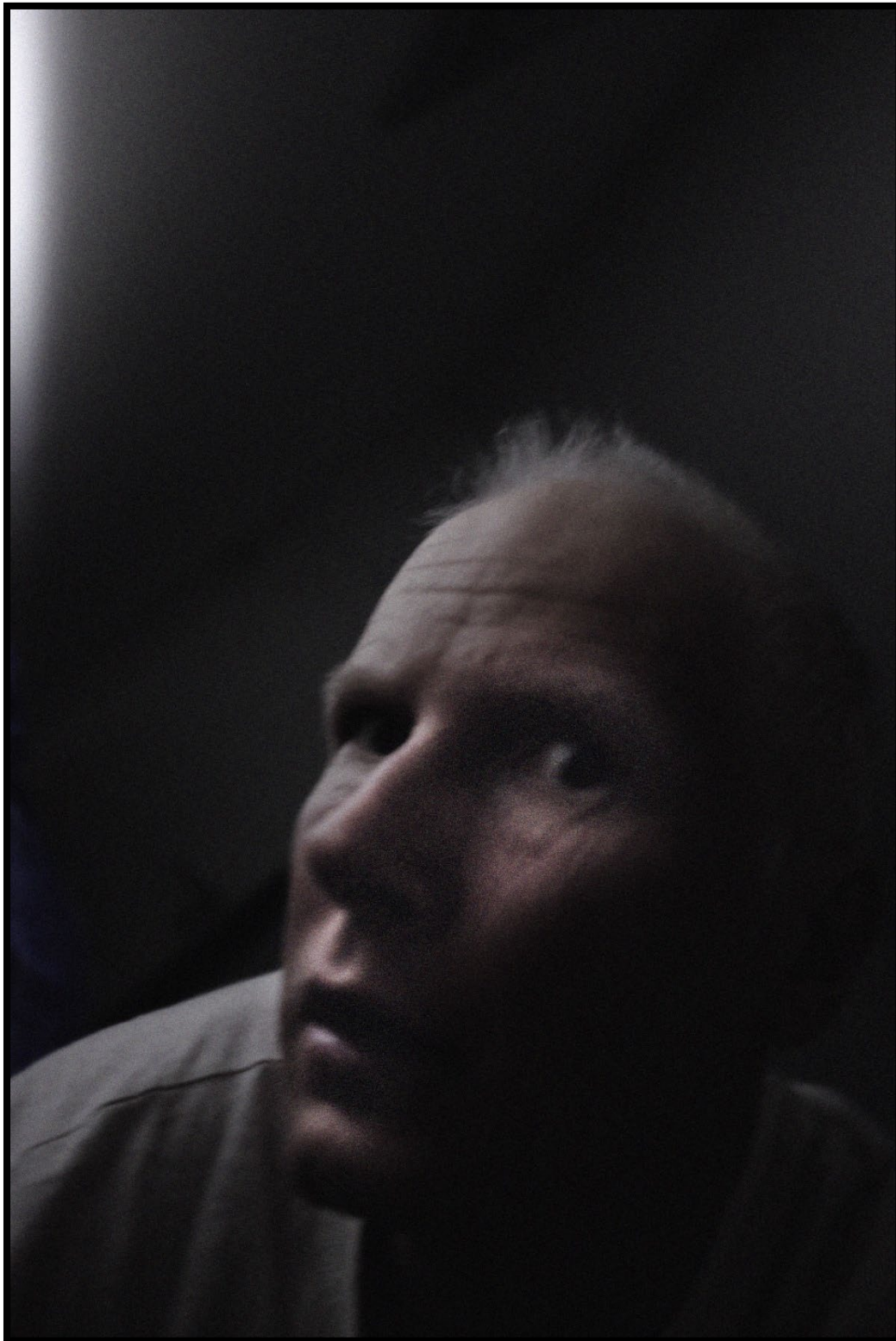
„Prvá chemoterapia zdrvujúca, celá moja rodinka ma oči v slzách“...

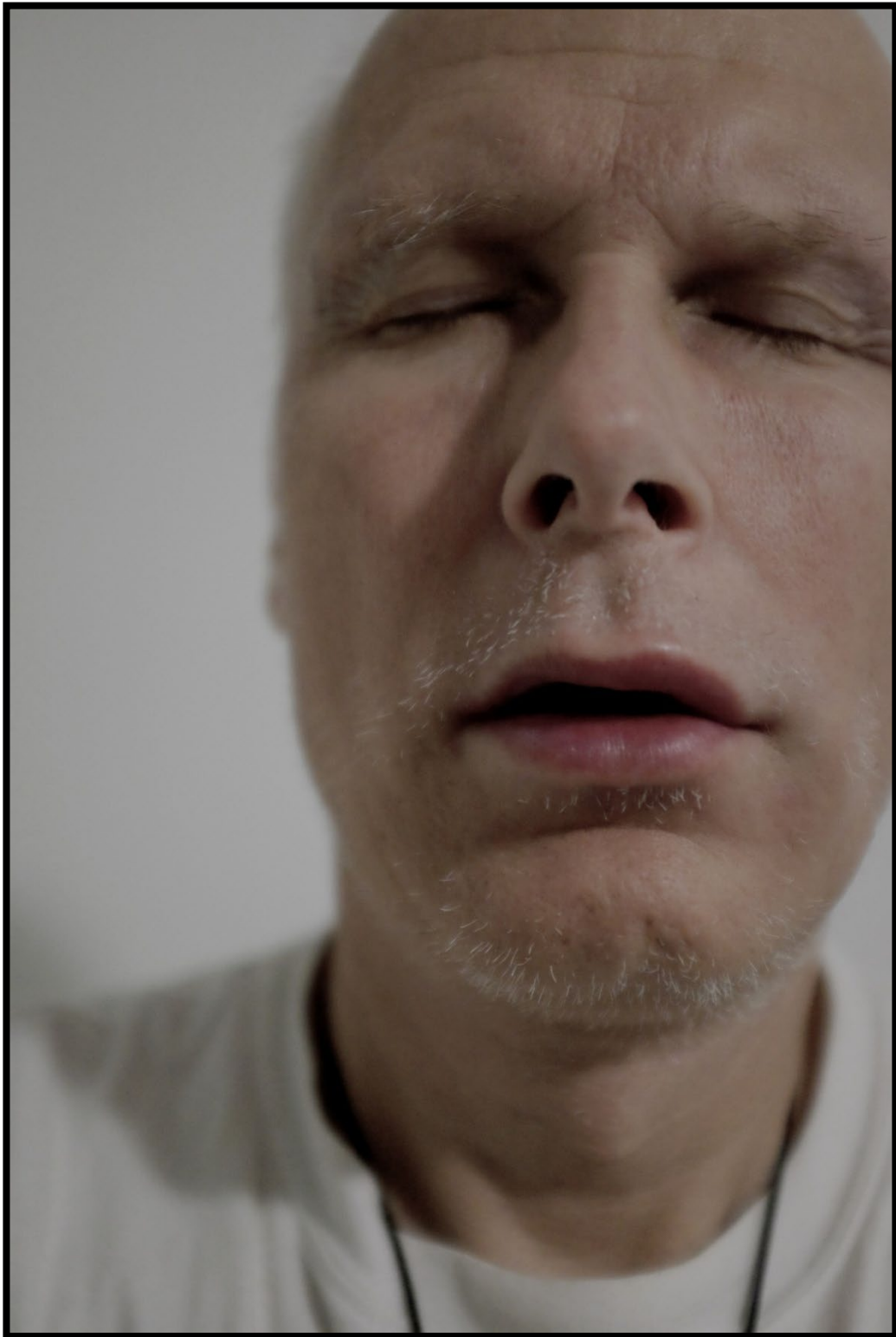
„Toľkí sa za mňa modlia, tak sa napájam na ich
čisté úprimné svetlo, je to nádherné a prebija tu
úzkosť – temnotu“...

„Fotím autoportrét v noci je ideálne svetlo a oči sú iné popri bolestiach, odhaľujem intimitu? No a!“...

„Pália ma pery a koža po celom tele, cítim sa ako v plameňoch. Už viem ako trpia zvieratá keď horia lesy“...

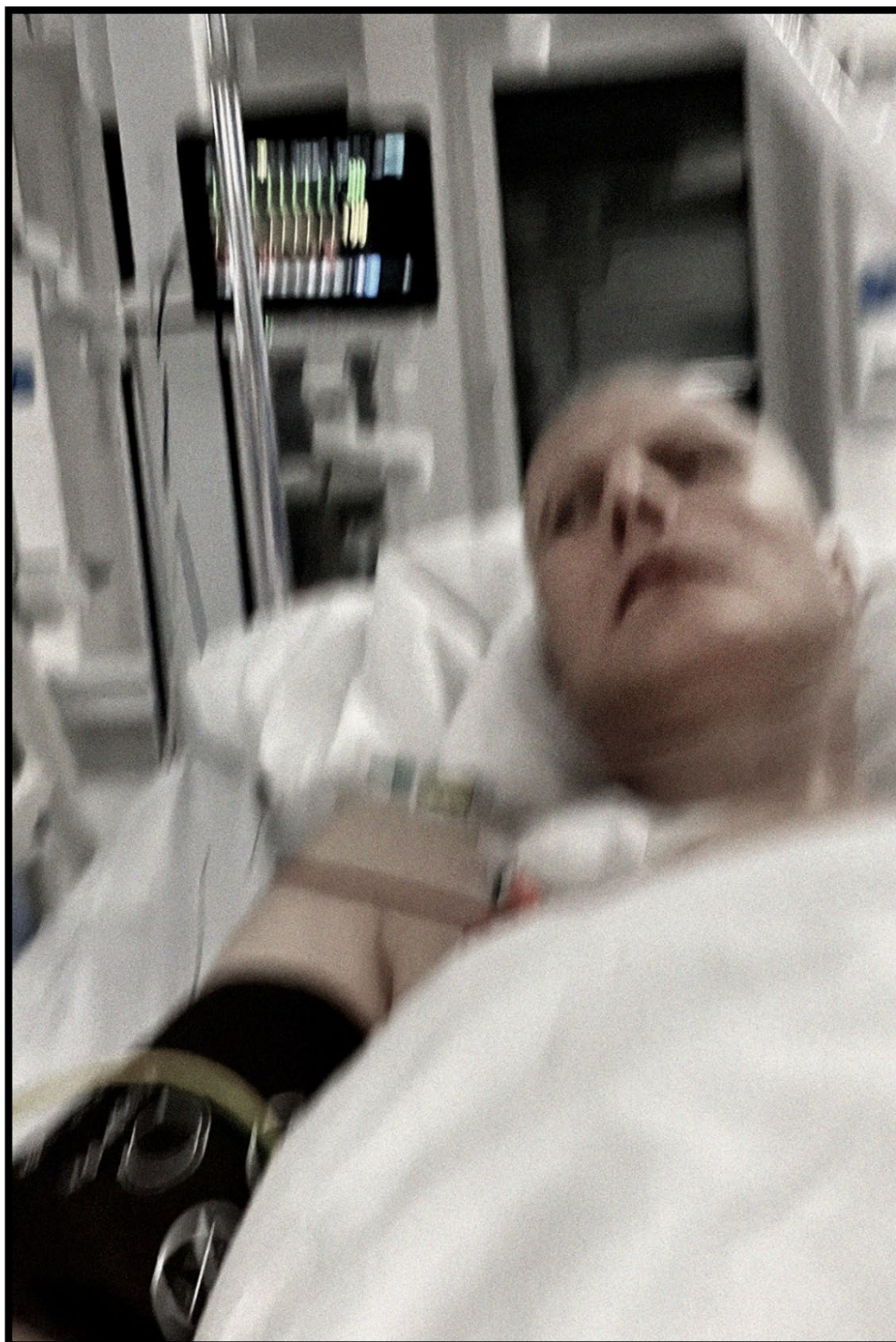
„Je to ako ísť po tenkom ľade, čím viac veríš v seba samého tým je ľad pevnejší“...

„Ako popísať úzkosť ? A bezradnosť?. Tak skoro tma a ja sa bojím spánku. Čakať a len čakať, temnota v hlave ma devastuje“...

„Stav po operácii, devastácia... - Zvoní telefón na druhej strane počujem príjemný hlas môjho anjela. Slzy mi stekajú po tvári a mlčím z druhej strany počujem len si poplačte. Od šťastia !“ ...

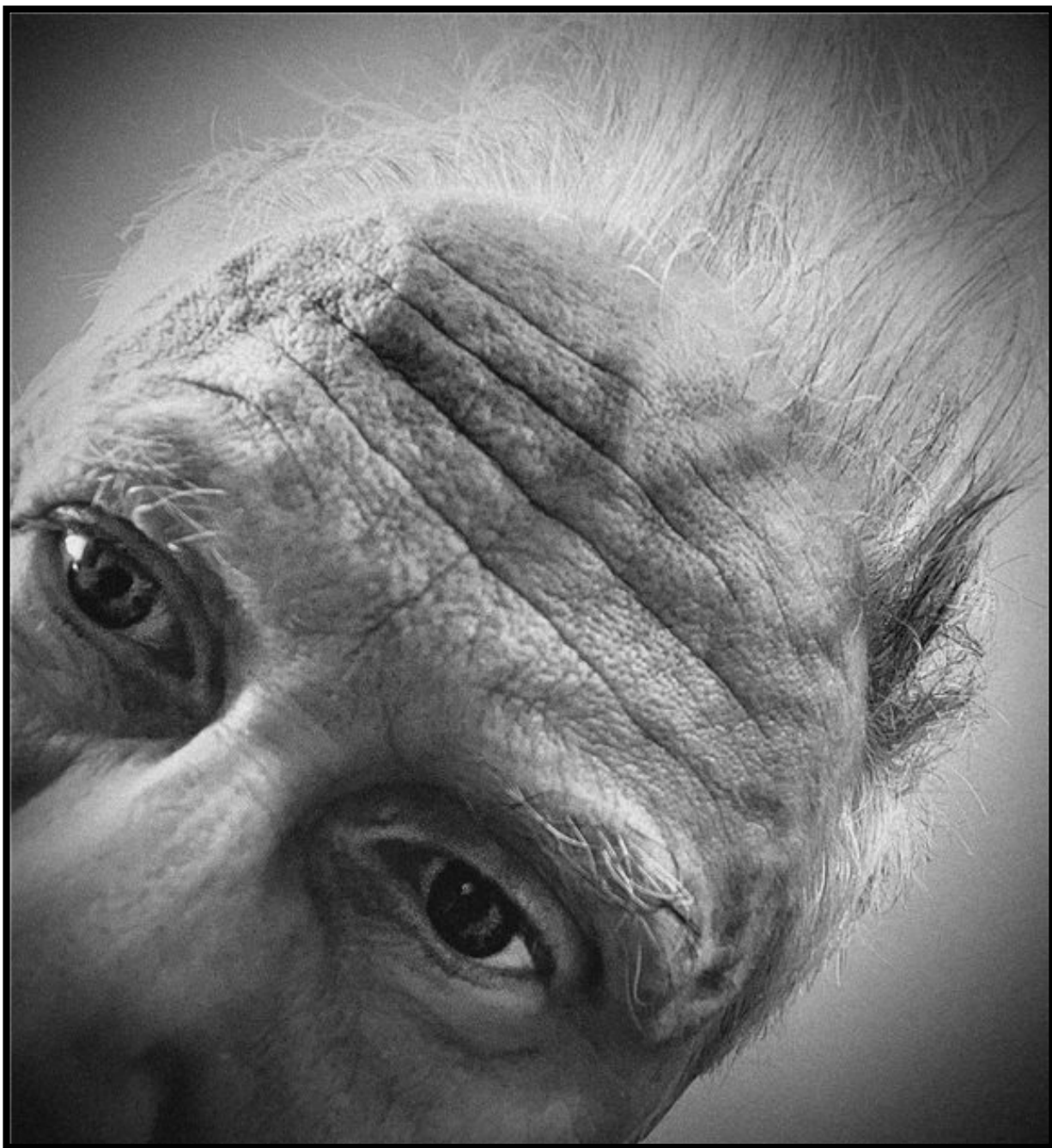
„Vianočný stromček je ako moja jazva,
uväznený v štruktúre sieťky“...

„Chemoterapiu si zamiluješ lebo ťa lieči no zároveň ju znenávidíš lebo ťa ničí. Osem mesačná liečba sa blíži ku koncu a viem o čo všetko som prišiel“...

„Vnímam démonov, dáko sa mi zjavujú z jesenného lístia a menia sa na potkany a iné tvory“...

„Existenčná úzkosť. Návrat choroby ma neustále atakuje a ten ľad medzi životom a konfrontáciou s myšlienkami smrti je tak tenučký. Cítim sa ako v akváriu v ohraničenom priestore bezmocnosti“...

